

ZAŁĄCZNIK DO DOKUMENTU

PROCEDURA TRANSPOZYCJI AKTÓW PRAWNYCH UNII EUROPEJSKIEJ, W TYM WYKONYWANIA ZOBOWIĄZAŃ LEGISLACYJNYCH WYNIKAJĄCYCH Z ORZECZEŃ TRYBUNAŁU SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ I POSTĘPOWAŃ KOMISJI EUROPEJSKIEJ PROWADZONYCH NA PODSTAWIE ART. 258 TFUE LUB ART. 260 TFUE

W Procedurze transpozycji aktów prawnych Unii Europejskiej, w tym wykonywania zobowiązań legislacyjnych wynikających z orzeczeń Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej i postępowań Komisji Europejskiej prowadzonych na podstawie art. 258 TFUE lub art. 260 TFUE termin notyfikacja pojawia się jako:

1. Element mogący inicjować proces transpozycji unijnego aktu prawnego.

Należy tu wskazać notyfikację w ramach procedur TSUE rozumianą jako informowanie państw członkowskich o orzeczeniach wydanych przez Trybunał Sprawiedliwości, Sąd oraz Trybunał EFTA (zwana dalej „**notyfikacją w ramach TSUE**”).

2. Element wpływający na przebieg procesu transpozycji unijnego aktu prawnego.

W granicach tego rozróżnienia za notyfikację determinującą kalendarz prac legislacyjnych nad projektem/projektami krajowych aktów prawnych wdrażających akty prawa unijnego należy uznać następujące działania:

a) uregulowane w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597) – zwane dalej „**notyfikacją techniczną**”

Zgodnie z § 8 ust. 3 ww. rozporządzenia notyfikacji technicznej dokonuje się w terminie umożliwiającym uwzględnienie uwag i wprowadzenie zmian. Oznacza to, że notyfikacja jest ostatnim etapem prac nad projektem przed jego ostatecznym przyjęciem. System notyfikacji technicznej obejmuje akty prawne różnego typu wydawane przez różne organy. Zgodnie z dyrektywą 98/34/WE z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającą procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych (Dz. Urz. WE L 204 z 21.07.1998, str. 37, z późn. zm.) obowiązkiem państwa członkowskiego jest notyfikowanie Komisji Europejskiej projektów aktów prawnych zawierających przepisy techniczne (normy, specyfikacje techniczne oraz tzw. inne wymagania). Co do zasady, państwa notyfikujące zobowiązane są do bezwzględnego wstrzymania procedury legislacyjnej na okres minimum 3 miesięcy.¹ W tym czasie Komisja Europejska i państwa członkowskie mogą wyrazić opinię, czy projektowane przepisy wprowadzają nieuzasadnione ograniczenia swobody zakładania przedsiębiorstw, swobody świadczenia usług lub przepływu towarów.

---

¹ Termin ten może ulec przedłużeniu o kolejne trzy miesiące w odniesieniu do notyfikacji dotyczącej towarów oraz o jeden miesiąc w odniesieniu do przepisów w sprawie usług społeczeństwa informacyjnego. W odniesieniu do porozumień dobrowolnych termin ten wynosi cztery miesiące. Ponadto okres obowiązkowego wstrzymania procedury legislacyjnej ulega dalszemu wydłużeniu, jeśli w przeciągu podstawowego terminu trzech miesięcy Komisja Europejska poinformuje o zamiarze skorzystania z prawa inicjatywy prawodawczej (z wyłączeniem przepisów dotyczących usług), o przedstawieniu Radzie projektu aktu prawnego - w sprawach objętych zakresem notyfikowanego projektu - lub w przypadku gdy Rada przyjmie wspólne stanowisko w sprawach objętych zakresem notyfikowanego projektu.

Zgodnie z orzeczeniami Trybunału w sprawach C-194/94 *CIA* oraz C-443/98 *Unilever* naruszenie obowiązku notyfikacji (zarówno nieprzekazanie projektu do notyfikacji, jak i przyjęcie projektu w trakcie trwania procedury notyfikacyjnej w Komisji) powoduje bezskuteczność przepisów, do których obowiązek ten ma zastosowanie, co oznacza, że nie można się na nie powoływać w stosunku do jednostek oraz, że jednostki mogą się powoływać na fakt naruszenia przez państwo zobowiązań związanych z procedurą notyfikacyjną przed sądem krajowym, na którym ciąży obowiązek odmowy zastosowania spornego przepisu krajowego.

- b) dotyczące pomocy państwa w zakresie zgodnym z rozporządzeniem Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiającym szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE (Dz. Urz. WE L 83 z 27.03.1999, str. 1, z późn. zm.) – zwana dalej **„notyfikacją pomocy państwa”**

Państwo członkowskie notyfikuje Komisji Europejskiej w odpowiednim czasie wszelkie plany przyznania nowej pomocy (notyfikacja pomocy państwa). Zgodnie z art. 3 ww. rozporządzenia pomoc podlegająca obowiązkowi zgłoszenia na mocy art. 2 ust. 1 nie może zostać zrealizowana do czasu podjęcia przez Komisję decyzji zezwalającej na tę pomoc lub do czasu bezskutecznego upływu terminu (dwa miesiące od otrzymania kompletnego zgłoszenia) na podjęcie decyzji przez Komisję. W przypadku niedopełnienia przez państwo członkowskie obowiązku notyfikacji pomocy państwa Komisja może, po umożliwieniu zainteresowanemu państwu członkowskiemu przedstawienia uwag, podjąć decyzję nakazującą państwu członkowskiemu zawieszenie wszelkiej pomocy przyznanej bezprawnie do momentu podjęcia decyzji w sprawie zgodności pomocy ze wspólnym rynkiem albo podjąć decyzję nakazującą państwu członkowskiemu tymczasową windykację jakiegokolwiek pomocy przyznanej bezprawnie do momentu podjęcia przez Komisję decyzji o zgodności takiej pomocy ze wspólnym rynkiem.

- c) dotyczące konsultacji z Europejskim Bankiem Centralnym krajowego aktu prawnego w zakresie określonym w decyzji Rady 98/415/WE z dnia 29 czerwca 1998 r. w sprawie konsultacji Europejskiego Banku Centralnego udzielanych władzom krajowym w sprawie projektów przepisów prawnych (Dz. Urz. WE L 189 z 03.07.1998, str. 42) – zwana dalej **„notyfikacją EBC”**

Zgodnie z art. 2 decyzji Rady 98/415/WE państwa członkowskie zasięgają opinii EBC w sprawie każdego projektu przepisu prawnego w dziedzinach podlegających jego kompetencji, zgodnie z TFUE. W szczególności dotyczących:

- spraw walutowych,
- środków płatności,
- krajowych banków centralnych,
- gromadzenia, tworzenia i upowszechniania systemów walutowych, finansowych, bankowych, płatności oraz statystyk bilansów płatniczych,
- systemów płatności i rozliczeń,
- zasad mających zastosowanie do instytucji finansowych, w zakresie, w jakim wywierają istotny wpływ na stabilność instytucji finansowych i rynków.

Ponadto państwa członkowskie, inne niż te, które przyjęły wspólną walutę, zasięgają opinii EBC w sprawie każdego projektu przepisu prawnego w sprawie instrumentów polityki pieniężnej. Zgodnie z art. 4 ww. decyzji państwo członkowskie zapewni, że EBC będzie proszony o konsultacje na odpowiednim etapie pozwalającym rozważenie opinii EBC przed podjęciem merytorycznych decyzji oraz że opinia otrzymana z EBC zostanie

przekazana do wiadomości Parlamentu, jeżeli projekt przepisu prawnego został opracowany przez stronę rządową.²

Władze państw członkowskich, przygotowując przepisy prawne, mogą wyznaczyć EBC limit czasu na przedstawienie opinii, który nie może być krótszy niż miesiąc od dnia zawiadomienia Prezesa EBC. Brak opinii EBC w przewidzianym terminie nie stanowi przeszkody w podjęciu dalszych prac legislacyjnych.

- d) wynikające z art. 114 ust. 4 lub 5 TFUE – zwana dalej „**notyfikacją z art. 114 TFUE**”
- 1) Jeśli po przyjęciu przez Parlament Europejski i Radę, Radę lub Komisję środka harmonizującego państwo członkowskie uzna za niezbędne utrzymanie w mocy przepisów krajowych uzasadnionych ważnymi względami, o których mowa w art. 36 TFUE, względami ochrony środowiska naturalnego lub środowiska pracy, notyfikuje je Komisji oraz podaje powody ich utrzymania.
  - 2) Jeśli po przyjęciu przez Parlament Europejski i Radę, Radę lub Komisję środka harmonizującego państwo członkowskie uzna za niezbędne wprowadzenie przepisów krajowych opartych na nowych dowodach naukowych dotyczących ochrony środowiska naturalnego lub środowiska pracy, ze względu na specyficzny dla tego państwa problem, który pojawił się po przyjęciu środka harmonizującego, notyfikuje ono Komisji projektowane środki oraz podaje powody ich wprowadzenia.

W terminie 6 miesięcy od notyfikacji Komisja zatwierdza lub odrzuca przedmiotowe przepisy krajowe, po sprawdzeniu, czy są one środkiem arbitralnej dyskryminacji lub ukrytym ograniczeniem w handlu między państwami członkowskimi i czy stanowią one przeszkodę w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego. W przypadku braku decyzji Komisji w przewidzianym terminie notyfikowane przepisy krajowe są uważane za zatwierdzone.

- e) **wynikające z art. 33 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej**

Rada, po dokonaniu wymaganych konsultacji, ustanawia podstawowe normy ochrony zdrowia pracowników i ludności przed niebezpieczeństwem promieniowania jonizującego. W celu zapewnienia kontroli stopnia harmonizacji państwo członkowskie, przyjmując przepisy w tej dziedzinie, notyfikuje projekty Komisji (notyfikacja wynikająca z art. 33 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej). Komisja w ciągu 3 miesięcy od daty otrzymania projektów kieruje do państw członkowskich ewentualne zalecenia.

- f) **wynikające bezpośrednio z treści wdrażanego aktu prawa unijnego**

Konieczność dokonania notyfikacji w trakcie prac legislacyjnych może również wynikać bezpośrednio z przepisów wdrażanego aktu prawnego. Notyfikacja ta dokonywana jest często na zasadach notyfikacji technicznej, jednakże unijny akt prawny może przewidywać tryb odrębny. Należy mieć na uwadze, że brak notyfikacji może skutkować niemożnością stosowania nienotyfikowanych przepisów krajowych oraz koniecznością powtórzenia procesu legislacyjnego.

3. Element zamykający proces transpozycji unijnego aktu prawnego.

Pojęcie notyfikacja używane w kontekście Bazy Notyfikacji Krajowych Środków Wykonawczych oznacza przekazanie krajowych aktów prawnych transponujących dyrektywę/y, mające na celu oficjalne zakończenie jej implementacji – zwana dalej „**notyfikacją w BNKŚW**”

---

² Dotyczy tylko aktów prawnych przyjmowanych przez Sejm.

W celu oficjalnego zakończenia implementacji ministerstwo wiodące powinno, niezwłocznie po publikacji krajowego aktu wdrażającego, notyfikować fakt transpozycji w Bazie Notyfikacji Krajowych Środków Wykonawczych lub zamieścić informację o braku konieczności notyfikacji. Podkreślić należy, że w przypadku, gdy dyrektywa transponowana była poprzez uregulowania zawarte zarówno w ustawie, jak i w aktach wykonawczych, to dopiero po notyfikowaniu ustawy, a następnie aktów wykonawczych, notyfikację uznaje się za kompletną.

Brak notyfikacji może skutkować wszczęciem przez Komisję Europejską postępowania w trybie art. 258 TFUE z tytułu naruszenia obowiązków traktatowych.